

PÉCSI Dohánygyár

VII. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM

A PÉCSI DOHÁNYGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

1980. JÚLIUS

ÉDOSZ-küldöttértekezlet

Segíteni a termelést

Közel 10 ezer embert érint
A zajártalomtól az üzemi étkeztetésig

Június végén volt stabszervezetünk, az Élelmiszeripari Dolgozók Országos Szakszervezete Baranya megyei Bizottságának 1980. évi legjelentősebb rendezvénye, a küldöttértekezlet. Az eseménynek a Tejipari Vállalat adott otthont és a teljes délelőttöt igénybe vevő, számos nagy jelentőségű kérdést tagláló tanácskozáson ott volt — az ÉDOSZ megyei vezetőségén kívül — Szollár György, az ÉDOSZ központi vezetősége kultúrnelzési és sportosztályának vezetője, Barkovics Györgyné, az ÉDOSZ szervezési és káderosztályának munkatársa is. Az MSZMP Baranya megyei Bizottságát Sebők Béla osztályvezető, az SZMT elnökségét Rameisl Ferencné, a Pécsi Dohánygyárat többek között Irimi Sándor igazgató, Várhelyi József főmérnök és Danajka Tiborné szb-titkár képviselte. Az ÉDOSZ megyei küldöttértekezletének ügyvezető elnöke Waldhauser János volt.

Sokrétű feladatok

Baranyában az egyik legdinamikusabban fejlődő gazdasági ágazat az élelmiszeripar. A lendület, az ezzel járó gondok éreztetik hatásukat nemcsak a gépek mellett, hanem a szakszervezeti munkában is. Ezt tükrözte az a vita is, amely Ruff Péternek, az ÉDOSZ megyei Bizottsága titkárának beszámolóját követte. A jelentés az elmúlt öt esztendő munkájáról szólt.

A megye élelmiszeriparának 11 legjelentősebb vállalata 1979-ben 9 milliárd 705 millió nettó árbevételt ért el. Ez több mint 23 százalékkal haladta meg az 1976. évi, s a fejlődés üteme évenként több mint 7 százalékos.

A fizikai dolgozók munkabére három év alatt 33,8, a nem fizikai dolgozóké 30 százalékkal növekedett. Öröndetes a túlórák 60 ezer órával történt csökkenése, s ez majdnem 8 százaléknak felel meg.

24 millió forint

A beszámolási időszak alatt a megyebizottság több olyan témával foglalkozott, amely szoros összefüggésben van a szakszervezeteknek a termelést segítő tevékenységével. Ilyen volt a munkaverseny-szabályzat, az éves munkaverseny tapasztalatai, az üzemi- és munkaszervezés tapasztalatai, a bér- és munkanormák fejlesztésének vizsgálata, az üzemi demokrácia fórumrendszerének kialakítása, érvényesülése.

Szólt a beszámoló a jóléti és kulturális célok megvalósításáról is. Erre évről évre nagyobb összegek állnak rendelkezésre. Ebben az évben 24 millió forint áll a megyei élelmiszeripari vállalatok rendelkezésére, jóléti és kulturális célokra, s ez azt is takarja, hogy a közel 10 ezer egy megyében dolgozó ÉDOSZ-tagot figyelembe véve egy-egy főre 933 forint jut. A jóléti és kulturális alap mintegy 77 százaléka felett a vállalatok döntenek, ám ennek az összegnek nagy részét — körülbelül 70 százalékát „elviszi” az üzemi étkeztetés, a fennmaradó részt pedig zömmel a gyermekintézmények használják fel. Szakszervezeti döntési jogkörben a segélyezésre 920 ezer forint, az üdülésre 1 millió 942 ezer forint, szociális, kulturális és

sportkiadásokra pedig 2 millió 536 ezer forint áll rendelkezésre ebben az évben.

Nagyobb feyelmet a munkahelyeken!

A beszámoló úgy értékelte, hogy az elmúlt időszakban tovább fejlődött a munkavédelmi, a szociálpolitikai tevékenység. Számítalan közös értekezlet rendeztek a vállalatok gazdasági és mozgalmi vezetőivel az ilyen feladatok végrehajtása érdekében. Különböző mozgalmak, ankétok, vetélkedők és bemutatók szervezésével igyekezett a megyebizottság a jobb eredményeket biztosítani.

Továbbra is fontos feladata — közösen a gazdasági vezetőkkel — a munkafegyelm javítása és a balesetek megelőzése. Nemcsak a munkavédelmi előírások megszegésével van baj, hanem nagyon gyakori az ittasság is. A munkakultúra területén egyre jobban előtérbe kerül a zaj és a munkahelyi klíma okozta gondok sokasága. Az új berendezések zajszintje — zömmében — túllépi a megengedett mérté-

ket. A munkahelyi védekezés hatékonysága elsősorban a dolgozókon múlik. A zajvédő egyéni védőeszközök viselése kényelmetlen, így a dolgozók csak kényszer hatására alatt használják ezeket. Nem elégítik ki a méret- és minőségi követelményeket, főleg a húsiiparban és a baromfiiparban használt lánckesztyűk és alkarvédők.

Ez a Dohánygyár dolgozóit kevésbé érinti, az azonban már igen, hogy a gyárunkban folyó munkavédelmi munka eredményessége egyik jeleként értékelte azt a beszámoló, hogy üzemi lapunkban a gyár orvosa tollából külön cikk jelent meg a zajártalomról, az ellene való védekezésről.

Tizenegy hozzászólás

A beszámolót követő vita során tizenegyen kértek és kaptak szót. Románc György, a Sütőipari Vállalat főkönyvelője arról szólt, hogy a jóléti alap vállalati, illetve szakszervezeti felhasználásában az arányok javítására van szükség. Pataki Ferenc, a Malomipari Vállalat lakatos a bizalmi jog- és hatáskörével kapcsolatban azt hangsúlyozta, hogy a vállalatok munkáját érintő döntések meghozatalában a bizalmi szerepe megnőtt. Metzinger Tiborné (Pannónia Sörgyár) arról szólt, hogy a bérbesorolási szabályok nem minden esetben teszik lehetővé az „egyenlő munkáért egyenlő bért” elv alkalmazását. Dr. Rugási Endre, a sörgyár igazgatója egyebek mellett kiemelte, hogy az

utóbbi években a munkavédelmi ruhák és felszerelések minősége romlott. Hajdú János (Sütőipari Vállalat) hozzászólásának témája a munkahelyi demokrácia volt, míg Békéfi Lászlóné (Szigetvári Konzervgyár) a szakszervezeteknek a köznevelődést segítő munkájáról beszélt. Katona György (Tejipari Vállalat) az üzemi demokrácia fórumairól szólt, majd Sebők Béla kapott szót, aki hangsúlyozta: a termelés fel-futása mellett gondot okoz, hogy az élelmiszeripari ágazatban dolgozók 17 százaléka még az általános iskola nyolc osztályát sem fejezte be. Sabcz László, az Állatforgalmi és Húsiipari Vállalat képviselőjében a munkamorál megjavításának szükségességéről beszélt, a vállalatoknál működő jogsegélyszolgálat eredményességéről. Végül Szollár György, az ÉDOSZ központi vezetőségének köszönetét tolmácsolta a Baranya megyei bizottságnak, a választások során kifejtett jó munkáért.

Küldöttek, munkabizottságok

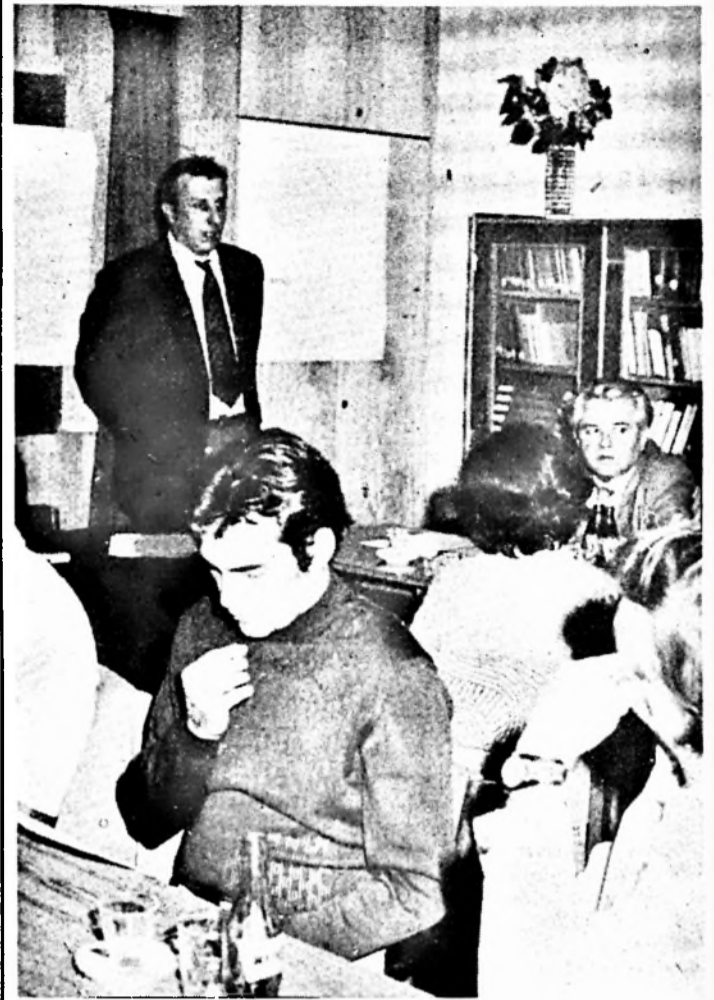
A küldöttértekezlet megválasztotta az ÉDOSZ 15 tagú megyebizottságát, amelynek elnöke ismét Bokrovics Imre, titkára Ruff Péter lett. Megválasztották a megyebizottság mellett működő társadalmi munkabizottságokat is. Az SZMT küldöttértekezletére 13, az ÉDOSZ 45. kongresszusára 12 küldöttet választottak.

Tagja lett a megyebizottságnak Bedő Mária, gyárunk dolgozója is.

Nyugdíjasnap

Nyugdíjasnap volt gyárunkban. A hangulatos, sok régi dolgozónak örömet szerző rendezvényről képriportban számolunk be a 3. oldalon. (Fotó: Nyársás Csaba)

A közelmúltban MÉTE-ankétot rendeztek a Dohánygyárban. Az esemény ismertetésére ebben a számunkban térünk vissza. (Cik-künk a 2. oldalon.) Képiükön: dr. Nemes Sándor előadását tartja.

A munkavédelemről

Romlott a statisztika

Fokozott figyelmet a munkagépeknél!

Nem elég a rutin

Az 1979-es évi adatokhoz viszonyítva jelentősen romlott a munkavédelmi helyzetünket tükröző statisztikánk. Ez az alábbi összehasonlító táblázatból világosan kitűnik:

1977. I. félév 7 baleset 109 kieső munkanap; 1978. I. félév 7 baleset 149 kieső munkanap; 1979. I. félév 2 baleset 19 kieső munkanap. Első félév átlaga: 5,33 baleset, 92,33 kieső munkanap.

1980. I. félév 9 baleset, 141 kieső munkanap.

Az ez évi baleseteinket jellegükből adódóan a következő csoportok szerint sorolhatjuk:

– munkagép	3
– fizikai ártalom	1
– tárgyak esése	2
– személyek esése	2
– rakodás	1

Az, hogy kiemelkedő volt a munkagépes balesetek száma, meghatározza további munkavédelmi teendőinket a második félévre. Fokozottabban ellenőrizni kell a munkagépeknél a munkavédelmi berendezések állapotát és a munkavédelmi előírások betartását. Az oktatások terén a munkagépes baleseteknél ki kell térni a tárgyak és személyek esésével kapcsolatos balesetek ismertetésére is.

Az osztályok között az alábbi a balesetek megoszlása:

Termelési osztály:	
előkészítés	1
papirosztály	1
gyártás	2
csomagolás	2
Műszaki osztály:	
forgácsoló	1
ép. csoport	2

A legrosszabb a helyzet a gyártás, csomagolás üzemekben és az építési csoportnál; ebből is kiemelten az építész csoportnál, ahol a munkavédelmi előírásokat sorozatosan nem tartják, ill. nem tartatják be.

Az eddigi tapasztalat alapján probléma merült fel a balesetek jelentési kötelezettségével kapcsolatosan, valamint a havi szemlék alkalmával észrevételezett hiányosságok pótlásának jelentésénél.

Tanulsággal említeném meg a következő munkagépes balesetet: hosszabb ideje vállalatunknál dolgozó gépezetű, aki már nagy gyakorlattal és rutinnal rendelkezik, az üzemelő géphez benyúlt, amely levágta mutatóujjának első ízét. A csonkulástól csak a gyors orvosi beavatkozás mentette meg, amely a műszakvezetőnek és az üzemorvosnak is köszönhető. A kivizsgálás alapján megállapítható, hogy munkánkat mindig körültekintően, megfontoltan kell végeznünk. Nem elegendő több éves gyakorlattal adódó rutinra hagyatkozni, mert egy meggondolatlan mozdulatunkból is komoly baleset lehet. Így történhetett, hogy a rendszeres oktatás tárgyát képező „Mozgó géphez ne nyúlj!” — követelményt baleset szenvedett dolgozónk megsértette.

Vállalatunknál a munkafegyelm megfelelő és az elkövetett vétségek mértékének megfelelő fegyelmi büntetések kerülnek kiszabásra. Sorozatos szűrőpróba rendszerű ellenőrzésekkel elejét vesszük az alkalmatlan befolyásoltság alatti munkavégzésnek és igyekszünk megelőzni az ebből adódó üzemi baleseteket.

A karbantartási ütemtervnek megfelelően történik berendezéseink javítása, úgy, hogy az elvégzett munka jó minőségével segítik elő a balesetek műszaki megelőzésének hatékonyságát.

A baleseteket megelőző tevékenységben nagy jelentősége van vállalatunk dolgozóinak hozzáállásának is. Észrevételeikkel, javaslataikkal forduljanak közvetlenül a KISZ munkavédelmi őrhálózat üzemi tagjához, vagy a vállalatunk újítási előadójához. A felvetett problémákkal a vállalat biztonságtechnikai megbízottja és szb társadalmi munkavédelmi felügyelője is felkereshető.

Vállalati dolgozóink biztonságos munkavégzése minden dolgozónk ügye.

Czina Ferenc

A műhelyben beszélnek...

Gyuris Józsefné

Máthé István

Gyenis László

Jó-e a zajsűrő vatta?

A zajsűrő vatta az eddigi tapasztalatok alapján nem váltott ki egyértelmű tetszést a dolgozók körében. Különböző okok miatt mellőzték használatát, vagy csak időszakosan alkalmazták, holott az egészség védelmében, a halláskárosodás megelőzésében rendkívül nagy jelentősége.

Erről beszélgetünk három olyan dolgozóval – Gyuris Józsefné, Gyenis László és Máthé István – akik kezdetől fogva használják ezt a hasznos egészségvédő eszközt.

Először azt kérdeztem meg, hogy tájékoztatták-e megfelelően a dolgozókat erről a kérdéssel. Meglepetéssel hallgattam a választ. Mindhárom dolgozó pontosan, szakszerűen beszélt a zajártalomról, a védőeszköz jelentőségéről, tehát mindenki beláthatja, hogy érdemes ezt viselni.

– Magam is sokszor hallottam, hogy a zajsűrő vattától szédülnek, rosszul lesznek. Így van ez?

– Igaz, ami igaz, kezdetben én is nagyon nehezen szoktam meg – mondja Gyenis László. – Zúgott a fülem, fájt a fejem, általában rosszul éreztem magamat. Gyógyászt kaptam, így egy-két hét alatt elmúltak ezek a kellemetlen panaszok, azóta is zavartalanul tudok dolgozni.

– Én kezdetől fogva kellemetlenség nélkül viselem a vattát, még a fejem sem fájt – kapcsolódik a beszélgetésbe Máthé István. – Nálam fordítva van, mint másoknál, mert akkor zúg a fejem és akkor vagyok ideges, ha nem használom.

Gyurisné csak megerősíti Máthé Istvánt. Nekj az a véleménye, hogy csak őnrulom kell, akkor mindent meg lehet szokni. „Szerintem sokat számít a szigorítás és a rendszeres hallásvizsgálat. Az ember kétszer is meggondolja, hogy kockára tegye az egészségét. Én ezt tapasztalattól mondom, mert engem is kiszűrtek a vizsgálaton, magam is halláskárosult vagyok. Persze, ezt nem mostanában kaptam, hanem még a régi, zajosabb gépeknél eltöltött idő következménye...”

– Megtehetőnek tartják a vatta minőségét? Biztosítják minden dolgozónak?

– Természetesen van elég is és jó minőségű is – válaszol Gyenis László. – Régebben kis készülékek voltak a teremben, amelyek segítségével méretre lehetett vágni, de ez szerintem nem a legjobb mert porosodik, piszkálódik. Nagyon jók azok, amelyek már méretes csomagolásban készen vannak.

– Egyidőben viaszost használtunk – mondja Máthé István, az talán jobb volt. Ha tudnánk olyant előállítani, amely még jobban szűri a zajt, én azt is hordanám.

– A zaj ellen nemcsak egyéni védőeszközzel lehet védekezni, nyilván vannak műszaki lehetőségek is. Mi erről a véleményük?

– Szerintem zajnyelvéssel is foglalkozni kellene – feleli Gyenis László.

– A különböző burkolatok megválasztásánál gondolni kellene arra, hogy az azal beburkolt terem hogyan reagál ilyen szempontból. Tudom, hogy ez igen költséges, de előbb-utóbb meg lehet majd választani.

– Mi a véleményük a hallásvizsgálatról? Törődnek-e megfelelően a dolgozók egészségével ebből a szempontból?

Szinte mindhárom egyszerre mondják, hogy maguk részéről meg vannak elégedve. Gyenis László azonban hozzátesszi, hogy szerinte a vizsgálat körülményei nem megfelelőek. Olyan helyiség kellene, amelybe nem szűrődnek be kinti zajok, akkor

talán, itt helyben több embert tudnának megvizsgálni, nem kellene további kivizsgálásra küldeni.

– Július 1-től kötelező a zajsűrő eszköz használata, tehát előbb-utóbb mindenkinek – saját érdekében – meg kell szokni viselését. Önök szerint kik a türelmesebbek, a férfiak vagy a nők?

– Szerintem a férfiak – válaszol Máthé István. – A nők kendőt hordanak, azt hiszik, hogy az is elég. A férfiaknál talán több önfegyelmük van – természetesen nem lehet ezt sem általánosítani.

Sigora Irma

MÉTE választások

Vállalatunk MÉTE-szervezete 1950-ben alakult, azóta végzi hasznos munkáját dolgozóink körében. Előadások, kiállítások, tanulmányutak sora mutatja tevékenységét. Az üzemi szervezet munkáját négytagú vezetőség irányítja. Ebben az évben lejárt a vezetőség megbízatása, feladatunk az új irányító testület megválasztása.

MÉTE-szervezetünknek 61 tagja van, mely első hallásra, olvasásra kevésnek tűnik. Felmerülhet a kérdés, miért olyan lényeges a választásokról külön is beszámolni? Két okot is felsorolok: az egyik a MÉTE szakmai irányító, továbbképző, újdonságokkal szolgáló szerepe, melyet külön is ki kell emelnem. A másik: nem titkolt

célunk, szeretnénk minél több, szakmája és a dohánygyár problémái iránt érdeklődő szakmunkást, technikust, felsőfokú végzettségű dolgozónkat közöttünk tudni.

Az új vezetőséggel szemben már a tagokkal folytatott beszélgetések, a jelöltek előterjesztése során kialakultak a követelmények. Ezeket a jelölő bizottság az új vezetőség munkáját segítő, elmondta az új vezetőségnek, bízza abban, hogy ez a munkájuk további eredményességét növeli.

Mivel a MÉTE-választások eredménye lapzártakor még nem alakult ki, így a vezetőség névsorának ismertetésére következő számunkban térünk vissza.

Tűzvédelmi kiállítás

Vállalatunk tűzvédelmi bizottsága és a Megyei, Városi Tűzoltóparancsnokság rendezésében megelőző tűzvédelmi vándorkiállítás megnyitására került sor 1980. július 7-én. A kiállítás megnyitáson ott voltak a tűzoltóság vezetői, a vállalat részéről gyárunk gazdasági vezetői, párt- és tö-

megszervezetek vezetői, a tűzvédelmi bizottság tagjai, munkahelyi vezetők, szocialista brigádvezetők vettek részt. A megelőző tűzvédelmi munka nagyfokú jelentőségét, melynek az egy hétig tartó tűzvédelmi kiállítás is fontos eleme, Irimi Sándor igazgató, megnyitó beszédében méltatta.

Energiamérlegünk

Egy idő óta gyakran halljuk a „Kinek van erre energiája?” mottót. Napjainkban előtérbe került az energiagazdálkodás. Dolgozóink bizonyára nagy számvetéseket csináltak családi költségvetésükben a megváltozott energia-tarifák következtében és rájöttek, hogy érdemes takarékoskodni az energiával. *Ésszerűen takarékoskodni.*

Vállalati szinten is ez a teendőnk. Takarékoskodni kellene és kell is. Egyenként elemezve energiáhozódzóinkat, sok tennivalónk van. Vízfelhasználásunk jelentősen megnövekedett. Ivóvízfogyasztásunk nem haladja meg az előző év hasonló időszakát, de a „Duna-víz” felhasználásunk jelentősen emelkedett. Ezt a megnövekedett felhasználást részben indokolja az előkészítésben a vákuumszivattyú hűtésére felhasznált nagyobb vízmennyiség, de ennyi fölöslegesen elfolytatott vizet, ami ott elfolyik, még részarányosan sem tudná elviselni egyik dolgozóknak családi pénztárcája sem. Hogyan folytathatjuk akkor ki a közös pénztárcából?

Egy csorgó csapból napi 3 m³ víz folyik ki használat nélkül a csatornába. Ez egy napra 30,- Ft plusz kiadást jelent. Ez nem sok és a vállalatot nem nagyon károsítja. Ez a csap azonban, ha egy hónapra keresztül nem kerül megjavításra, 1000,- Ft-tal is károsíthatja vállalatunkat. És arról, hogy nem került megjavításra, mi mindnyójan tehetünk! Mi, akik közömbösen elmelünk mellette. Minden felhasználatlan vagy feleslegesen elfolytatott vizért kár, mert duplán sújt bennünket. Gyárunk vízfelhasználási lehetősége korlátozva van. A szerződésileg meghatározott kereten felüli használat után bírságot is kell fizetnünk. Ésszerűen takarékoskodva használjuk a vizet!

Ivóvíz takarékoságunknál csak a gőzfogyasztásban elért megtakarítás a jobb.

Villamosenergia-felhasználásunk nem rosszabb az előző év hasonló időszakánál. *Javítani azonban tudunk rajta*, azzal, ha indokolatlanul nem használjuk a világítást és a nem termelő berendezéseket leállítjuk, illetve a gép, berendezés főkapcsolójával áramtalanítjuk.

Gyárunk energiaigényében a benzin, gázolaj és fűtőolaj nem játszik nagy szerepet, így részletezésre nincs szükség.

A leírtak alapján is kitűnik, hogy energiámérlegünkön van javítanivaló. A lehetőségek adottak arra, hogy javítsunk észrevételeinkkel, újításunkkal rajta.

Nyugdíjba mentek

Július – augusztus hónapban az igazgatási és jogi osztály két dolgozója megy nyugdíjba.

Sárdi Józsefné 1967. óta dolgozik a vállalatnál. Már elmenthetett volna 1977-ben nyugdíjba, de lelkes munkaszeretettel tovább dolgozott. A bronzéremmel kitüntetett „Tisztaság” szocialista brigád tagjaként részt vett a kollektíva társadalmi munkájában. Munkatársai szerették, megbecsülték.

Zsíkó Margit a telefonközpontból ment most nyugdíjba. 1954. óta volt a vállalatnál. Szintén a továbbdolgozók közé tartozott, 1979-ben „Kiváló Dolgozó” kitüntetésben részesült. A bronzéremmel kitüntetett „Összefogás” brigádnak is tagja volt. Nehéz személyi körülményei ellenére is igyekezett mindig becsülettel ellátni feladatát. Mindkettőjük munkáját ezúton is köszönjük, és kívánjuk, hogy jó egészségben töltsék a pihenés éveit.

MÉTE-ankét után

Problémák és megoldások

Amikor annak idején naiv fejlel elkészítettük – az azóta már elkallódott – makettet, ami ráadásul még működött is, csak sejtettük azokat az alapigazságokat, melyek végső következtetésére 1980. május 22-én jutottunk:

– semmi sem olyan könnyű, miat amilyennek látszik,

– minden hosszadalmasabb, mintsem gondolnánk,

– minden megoldás új problémákat szül,

– ha úgy érezzük, hogy egy eljárás csődjének négy különböző módja van és ezeket elhárítjuk, nyomban felmerül az ötödik,

– lehetetlen bármit is hibátlanul megoldani, mert a hibák nálunk is leleményesebbek.

Előzmények: újítási feladatterv, kartonládák, konveyor pályára történő automatikus felrakása és pályáról való levétele – kitűzött újítási díj... stb. Ez elvet némi vajúddás után megszületett, a makettet az Alkotó Ifjúság '76 pályázatára elkészítettük és bemutattuk. A baj ott kezdődött, amikor a vállalat vezetése elhatározta, hogy műszaki fejlesztés keretében el kell készíteni. Időközben üzembe helyeztünk egy kartonzáró gépet, így a követelmények némileg módosultak. Jött a költői kérdés: mi lenne, ha...?

Lett! Nem elég lesznedi a kartonokat, meg is kell különböztetni őket (Fecske – kék, Sopianae – piros címke), de nem elég megkülönböztetni és szétválasztani, a kartonzárás előtt bizonyos mennyiséget tárolni is kellene, de nem elég tárolni, a kartonzáróra kell adagolni, de nem elég lezárni és csúszdán a raktárba juttatni, az igazán jó az lenne, ha az időközben bevezetett raklapos szállítási követelménynek is elegendő tudnánk tenni, de oly módon, hogy emberi kéz csak akkor érintse a kartont, amikor a 36 db kötésbe rakott készárut le kell pántolni, de nem elég raklapra tenni, lepántolni, a fogadószintről a földszintre kell juttatni raklapostól...

Amikor mindezt először átgondoltuk, úgy éreztük magunkat, mint az a bizonyos állatkerti öntözőcső, ami azt képzelte magáról, hogy óriás-kigyó. A fejlesztés első része olyan könnyen és egyszerűen valósult meg, hogy kezdtünk optimisták lenni. Történetesen volt raktáron emelőberendezés, a megoldás kézenfekvő: megszüntetni a raktár két szintje közötti csúszdát, az emelő segítségével a raklapos készárut le lehet juttatni az alsó szintre. A kartonleszedés mechanizmusa már nehezebb diónak bizonyult. A kartonok továbbítását a kartonzáró gépre – gondoltuk – bízzuk, az anyatermészetre, de sajnos az anyatermészet is a rejtett hibák oldalán áll. Célszerű egy gravitációs görgősor, ami két-pályás és minimum 36–36 kartont képes tárolni, ez egy rakatnyi mennyiség, de a gravitációs görgősornak is illik némi lejtéssel rendelkeznie, a lejtő hajlásszöge lehetőleg akkora legyen, hogy a karton bizonyos várakozás után magától is elinduljon, de ne legyen akkora, hogy a felgyorsult karton a zárás előtti megállásnál károsodást szenvedjen. E kettős követelmény bizony ellentmondásban van egymással, ennek eredményeképpen és a kivitelezést végző szakmunkások jogos bosszúsgórá időnként „radiroznak” kellett – hegesztőpisztollyal. A görgősor végül is a helyére került, s úgy tűnik, megálmodott funkcióját teljesíteni tudja majd.

A leszedés elve miatt a konveyor pályát magasabbra kellett helyezni, a függesztékeket át kellett alakítani. A függesztékek villából egy ugyan-csak villás kialakítású szerkezet emeli ki a kartont, megáll, míg a színérzékelő munkáját elvégzi. (A szellemes megoldás Schaffer Ferenc és Süle Gábor munkája.) A meglévő bővített kartont egy pneumatikus munkahenger a megfelelő görgősorra tolja és azon gördülve a kartonzáró gép előtt megáll. A görgősoron 36 kartonnak kell lennie, hogy a most már a fajtánkénti kartonzárás meginduljon. A kartonok egyenkénti adagolását ugyancsak pneumatika végzi. A kartonzárás után a lezárt készárú egy szállító szalagra kerül, melyen minden másodikként egy mechanizmus segítségével elfordul. Erre azért van szükség, hogy a raklapon a kartonok kötésben álljanak. A raktárban a karton ugyancsak szállító szalag segítségével kerül (hajtása reverzálható, szükség esetén segédanyagot lehet vele feladatni a raktárból). A raktári fogadórezs bonyolultságában némileg megelőzi a kartonleszedő mechanizmust, először egy munkahenger a szállítószalag két oldalára től 3–3 kartont, majd amikor ez már megtörtént, a 6 karton, ami megfelel a raklapnyi mennyiség egyik szintjének, egy orsó segítségével mozgatott lemezre kerül. A lemez alatt helyezkedik el az emelő segítségével megfelelő szintre emelt raklap. A lemez hátracsúszik a szalag alá, így a 6 karton a raklapra kerül. Ez a művelet ismétlődik addig, míg mind a hat szint a raklapon nincs. Ekkor a kartonzáró adagolója átvált és a másik gyártmány 36 kartonját adagolja a gépre. A megakart raklap hajtott görgősor segítségével kijár a berendezés alá, miközben egy üres raklap kerül a mozgó lemez alá.

Az előzetes számítások szerint az egész berendezés, vagyis a teljes sor működtetéséhez két fő szükséges, egy, aki a kartonzáró leszedő működésére figyel, a másik a raktárban az üres, ill. az automatikusan megakart raklapokat mozgatja. A létszámmegtakarítás tehát jelentős mértékű.

Mindez persze nagyon szép így leírva, de hát a pudding próbája is az, hogy megesszük. Ezt tudván aztán bele is sápadtunk, amikor a főmérnök elvtárs közölte velünk, hogy a városunkban május hó folyamán rendezendő műszaki és tudományos hetek alkalmából május 22-én vállalatunknál MÉTE ankét lesz, melynek témája az automatikus karton leszedés, helyszínen bemutatva a működő berendezést.

Május 21-én, este 11 órakor még nem bíztunk benne, hogy e követelménynek, illetve elvárásnak eleget tudunk tenni, sőt még 22-én reggel 8 órakor is valami „Deus ex machina”-ban bíztunk. A rakatkepző valamilyen furcsa meggondolás alapján teljesen önállóította magát, mindig pontosan az ellenkezőjét tette annak, mint amit vártunk tőle. Hajnali kettőkor már azt sem tette. Így egyedül a leszedőben bíztunk. Borostásan, alvatlanul, a sok gyárban töltött szabad szombat, vasárnap és éjszaka nyomával az arcokon, vártuk a csodát. Végül megtörtént, a gép a kartont leszedte, megkülönböztette és a megfelelő görgősorra helyezte. Végülis délután a társvállalatok és a Pécsi Dohánygyár megjelent képviselői Várhelyi József főmérnök bevezetője és Huber Jenő műszaki osztályvezető tárgyban tartott előadása után a leszedő egységet működésben is megtekinthették.

Horváth István

Megszűnt trösztök

Önállóság – nagyobb felelősség

Az élelmiszeripar szervezeti korszerűsítésének keretében július elsejével több trösztöt megszüntetett a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium. Ezek sorába tartozik a Dohányipari Vállalatok és a Borgazdasági Vállalatok Trösztje. Ennek eredményeként önálló gazdálkodási egységgé lépett elő kettő, eddig tröszti irányítás alá tartozó baranyai cég, a Pécsi Dohánygyár és a Villány-Mecsekaljai Borgazdasági Kombinát. Vajon mit jelent ez az intézkedés a két vállalat életében? Erről érdeklődtünk Irimi Sándortól, a dohánygyár igazgatójától és Kurucsai Józseftől, a borkombinát vezérigazgatójától.

— Minden válás nehéz, legyen az boldog vagy boldogtalan házasság. A tröszti formának megvoltak az előnyei, de a hátrányai is — mondja Irimi Sándor. — Jó volt a tröszt, mert a termelés anyagi feltételeinek biztosítására nem volt gondunk, s az értékesítésre sem. Jó volt magunk mellett tudni egy olyan szervet, melyre adott esetben számítani lehet. Rossz volt ellenben, hogy a tröszt megkövetelte a termék-választékot, s gondként jelentkezett, hogy nem mindegyik dohányipari vállalat termelt egyforma körülmények között. Mi például a növekvő termelést nem növekvő létszámmal hajtottuk végre, ennek ellenére egyenlő bérfelvezetésben részesültünk többek között Egerrel. Az Egri Dohánygyár bértömege 9 millió forinttal nagyobb, mint a miénk, de csak a fele lenne indokolt. Egerben kevesebbet kellett dolgozni ugyanazért a pénzért, mint Pécsen. A Pécsi Dohánygyár öt-hat éve az ipar legeredményesebb vállalata, de ez nem mutatkozott a dolgozók jövedelmében. Az ötödik éves terv során akár a jövő-

delem, akár a fejlesztési alap vonatkozásában a vállalat kevesebbet kapott, mint amennyit a termelés során elérhetett volna.

— Mi változik most, hogy önállóak lettek?

— Látszólag semmi. A vállalat dolgozói nem nagyon érzik a változást. A vezetők gondolata azonban sokasodtak. A tröszt gyors megszüntetése őrült hagyott magunk után, ennek feltöltése többletfelelősséggel jár. Bérfejlesztés terén nem veszik figyelembe a dohányipar sajátosságait, a növekvő eredményesség mellett elmarad a bérmutató. A bért pedig fejleszteni kell. Már látjuk az ez évi eredmények alakulását, mely elsősorban a szervezésnek köszönhetően jobb, mint amit vártunk. A következő években úgy igyekeznünk gazdálkodni, olyan stratégiát követünk, hogy jelenlegi pozíciókat tovább erősítsük. Több, a fogyasztás igényeinek megfelelő gyártmányt készítsünk elő, s ennek megfelelően a fejlesztéseket a gyártmányfejlesztéshez kapcsoljuk. S lényeges lesz a mi életünkben is, hogy piacentrikusabb lesz a vállalati szemlélet.

— A legalapvetőbb változás, hogy a kombinát az önálló vállalati gazdálkodás útjára lépve önmaga kell, hogy gondoskodjon életképességéről, a műszaki fejlesztéshez, a kereskedelmi munka fejlesztéséhez szükséges alapok megteremtéséről — mondja Kurucsai József. — Ezután a kollektíva közvetlen érdekévé válik, hogy eredményesen dolgozzon. Nem várhatunk központi támogatásra. Eddig a tröszt mint gazdálkodó szerv elosztotta a fejlesztési alapokat — ez most megszűnt. A kombinát csak mintegy 50 százalékát kapta vissza annak, mint amit képeztünk. A

megtermelt alapok ezután a kombinát rendelkezésére állnak. Ennek alapján a műszaki fejlesztésen túl a bér alapot is tudjuk növelni, ami jobb szervezésre, hatékonyabb munkára ösztönöz.

A hét borgazdasági vállalat együttműködési társasági szerződést kötött, mely július elsejétől meghatározatlan ideig „él”. A szerződés annak érdekében született, hogy a kezelésünkben levő eszközöket, feladatok egységeket jobban, ésszerűbben kihasználhassuk, valamint, hogy koordináljuk a fejlesztési tevékenységet, a hazai piac ellátását és az exporttevékenységet is magasabb szintre emeljük.

— Milyen feladatok állnak a kombinát előtt?

— Most, hogy a vállalat saját magának készíthet középtávú tervet, a javakat arra fordíthatja, amely a legésszerűbbnek látszik. Mint önálló vállalat először a pezsgőtermelés bővítését szeretnénk megvalósítani. Várhatóan 1981 közepétől az új kapacitás is belép. Ez azért is fontos, mert növelni tudjuk majd az exportunkat. Ugyancsak kiemelt téma az elmúlt években elkezdett szőlőtelepítések folytatása, tovább szélesítve a termelőszövetkezetekkel közösen végzett telepítéseket. Fontos az ültetvények állapotának javítása. Feladatunk még a termelői kapcsolatok további erősítése, mely a közös telepítés, a termékfeldolgozás és az oltványtermelés terén jelentkezik. Jó dolog az is, hogy a tröszt megszűnésével ezután egyenlő partnerként tárgyalhatunk, mely megsokszorozza a lehetőségeinket. Mindent összefoglalva optimistán tekintek a jövő elé, azonban tudatában vagyok a hallatlan nagy felelősségnek is.

Roszprím Nándor

A KISZ Baranya megyei Bizottsága és az OTP Baranya megyei Igazgatósága versenyfelhívása

Az ifjúsági takarékbetét fennállásának 10 éves évfordulójára a KISZ Baranya megyei Bizottsága és az Országos Takarékpénztár Baranya megyei Igazgatósága versenyt hirdet a KISZ-alapszervezetek között 1980. július 1-től november 30-ig terjedő időszakra.

Tudjuk, hogy a fiatalok terveinek, célkitűzéseinek megvalósításához elengedhetetlenül szükséges a takarékos életmód kialakítása, a takarékoságra való törekvés. Az elteit 10 év alatt sok fiatal tudta lakásproblémáját megoldani, lakását berendezni az ifjúsági takarékbetét segítségével.

Baranya megyében jelenleg 17 ezer, ebből Pécsen 7700 ifjúsági betéttel rendelkező fiatal van. Célunk, hogy minél több fiatal rendelkezék anyagi alappal a családalapításhoz, a saját otthon megteremtéséhez.

A verseny feltételeit az alábbiakban határozzuk meg:

A versenyben részt vehet minden olyan alapszervezet, amely legalább 10 db új ifjúsági betétszerződés megkötését vállalja.

A jutalmazás két kategóriában történik:

I. kategória: A legtöbb ifjúsági betét megállapodást kötött KISZ-alapszervezet.

II. kategória: A taglétszámhoz viszonyított 1 főre eső legmagasabb új megállapodást kötött alapszervezet.

Minden kategóriában az alábbi jutalmak kerülnek kiosztásra: I. díj: 3000 Ft, II. díj: 2000 Ft, III. díj: 1500 Ft.

A fenti jutalmakon kívül minden olyan ifjúsági betétre, amelyre legalább 1 havi befizetés érkezett, a betétszerző KISZ-tag 10,- Ft szerzési jutalomban részesül.

A versenyben részt vevő KISZ-bizottságok és alapszervezetek minden hó 1-ig adjanak tájékoztatást a városi és járási KISZ-bizottságok gazdasági ügyintézőjének az elmúlt hónap eredményeiről. A gazdasági ügyintézők minden hó 5-ig adjanak összesített jelentést a megyei KISZ-bizottságra Wágner Zoltánné elvtársnő részére.

A versenyben részt vevő KISZ-bizottságokat és alapszervezeteket az illetékes OTP-fiókok dolgozói felkeresik, egyidejűleg ellátják őket a szükséges nyomtatványokkal, propagandaanyaggal és tájékoztatást adnak azok alkalmazására vonatkozóan.

A nyári nagykarbantartási munkák

A Pécsi Dohánygyárban 1980. augusztus 4-16-ig a termelés szüneteltetése mellett karbantartási munkák lesznek. Ezek a munkák a régebbi gyakorlatnak megfelelően főleg olyan volumenűek, hogy ezeket nem lehetett volna a termelés folyamatosságának megzavarása nélkül elvégezni.

Kiemelt feladat lesz az előkészítés korszerűsítésével járó gépjárműberendezések és az addigra elkészülő új gépek, berendezések beállítása. Párhuzamosan ezen munkákkal folyik az előkészítés elektromos hálózatának felújítása és az építészileg legújabb munkák folytatása, a gázos vágatszárító felújítása. A további munkák között szerepel középjavítás, mint például a TOFI selejtbontó javítása, és nagyjavítás, mint a KRLZ hosszreppelők nagyjavítása.

Lesznek olyan feladatok, hogy egyes területek berendezéseinek az átvizsgálása és szükség szerinti javítása: páckonyha, hőközpont, vágattároló, porleválasztók és elszívó ventilátorok ellenőrzése és szükség szerinti javítása.

A szociális létesítményekre is kiterjed ez az alapos tevékenység azzal, hogy a napközi, óvoda, öltözők és ebédlők festése is a leállásra van beütemezve.

A felsorolásból kitűnik, hogy egy területre, az előkészítésre koncentrálnak a munka nagy része és ezért csak összehangolt, szervezett munkával valósítható meg.

NYUGDÍJAS NAP

Vállalatunk szakszervezeti bizottsága július 11-én megrendezte az idei nyugdíjasnapot. Az szb köszönését fejezi ki mindazoknak, akik segítették színvonalasabbá tenni a találkozókat. Külön köszönet azoknak a brigádoknak, akik anyagilag támogatták a találkozót. A szocialista brigádok összesen 5900 Ft-ot adtak össze, melyből vásárlási utalványokat vettünk és tombolán jutottak hozzá a szerencsés nyerők.

Az üzem orvos írja:

a neurózisról

A közelmúltban orvosi előadás hangzott el a neurózisról. A témát a dolgozók választották, az előadás időpontját a délelőtti műszak befejezéséhez igazították, mégis kevés volt az érdeklődő. A jelenlévők közül többen kérték, hogy az elhangzottakat az újság hasábjain is ismertessem.

A XX. századot már az elején a neurózis évszázadának emlegetjük. Mi is a neurózis? A szervezet testi és lelki működészavarainak megnyilvánuló funkcionális idegbetegségek közös neve.

Az idegrendszer szervi és pszichés tevékenységet végez. Az előbbihez tartoznak az érzékszervek és a mozgató és különböző szervi működést szabályozó idegsejtek, idegpályák és központok: a pszichés tevékenység az agykéreg terméke. A működés során megkülönböztetünk akaratlagos, vagyis tudatosán általunk irányított működést és akaratunktól független, ún. vegetatív szabályozást. Ez utóbbi működési a belső szervrendszerek: vérkeringés, emésztés, kiválasztás, stb. tevékenységét. Az idegrendszer ezen bonyolult tagozódása szoros összefüggésben van egymással, a visszajelző rendszerek keresztül. A szervezet bármely részén végbement folyamatról — úgy az akaratlagos vagy attól független — tud a központ.

A bevezető alapján érthető, hogy egy szerv meghibásodása vagyis betegsége a hozzá kapcsolódó idegrendszeren keresztül neurózist eredményezhet. Azért fontos, hogy az orvos ne csak a testi elváltozásokat, a labor., rtg., stb. leleteket ismerje, hanem foglalkozzon a betegség szubjektív tüneteivel is.

A funkcionális idegbetegségek tüneteinek között leggyakoribb az ingerlékenység, feszültségérzés, fulladás, szívdobogás érzés, puffadás, szédülés, remegés, nyelési problémák, beszédzavar. Az orvos feladata a szervi elváltozások felkutatása, a betegség okának tisztázása. A kivizsgálás során részletesen kell foglalkozni a beteg környezetével is, amelyben

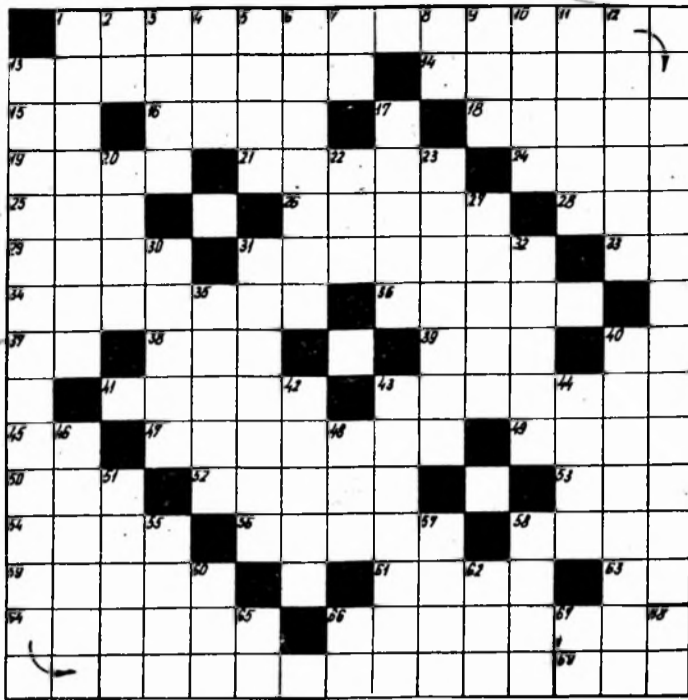
személyi és tárgyi tényezők is szerepelnek. A panaszok közül nehéz sokszor kinyomozni az alapbetegség szempontjából a lényegét. Sokszor többszöri kikérdezés, beszélgetés során derül ki, hogy a szervi betegség az elsődleges és az arra „ráépült” ideges panasz vagy idegrendszeri gyengeség váltotta ki a szervi megbetegedést. A szervi panasz az elsődleges, a rosszul működő szerv kellemetlen közérzetet, fáradékonyságot, teljesítőképesség-csökkenést okozva idegessé teszi az embert. A beteg érzi, hogy valami hiba van a szervezetében, ez nem hagyja nyugodni, különböző neuritikus tünetek fejlődnek ki, amelyből nehéz kibogozni, hogy mi volt előbb a tyúk vagy a tojás.

Ha az idegi elváltozás az elsődleges, így is különböző szervi panaszokat eredményezhet a betegség. Sokszor környezeti hatások: családi konfliktusok, munkahelyi problémák, állandóan túlfeszített életvitel, stressz-hatások gyengíthetik az idegrendszert, amely azután szervi tünetekkel is reagál. Sokszor az élet különböző területein jelentkező kiegyensúlyozatlanságok a bajok okozói. Így problémát okozhat, ha a munkahelyi otthoni, stb. körülmények között nagyobbak az elvárások, mint amilyen teljesítőképességgel az egyén rendelkezik. De ugyanúgy neuritikus panaszok szülője lehet a jól dolgozó igazságtalan elbírálosa, a teljesítmények el nem ismerése.

A kóros személyiségű egyének nehezen illeszkednek a környezetükbe. Ez az élet minden területén konfliktusokat okozhat, így előbb-utóbb ök is neuritikussá válnak. A különböző személyiség típusokkal való foglalkozás néha már túl megy az egyszerű orvosi ellátás keretein. Az orvos feladatát sokszor a beteg nehezíti, az okok elhallgatásával, a panaszok túlértékelésével, bizalmatlansággal. Pedig a neurózis gyógyításának alapfeltétele az őszinte beteg — orvos kapcsolat.

Dr. Marton Ilona

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes: Vajda János: Az üstökös c. verséből idézünk. 1. Az idézet első sora. 13. Ilyen zsír is van. 14. A hajnal istennője a római mitológiában. 15. Visszaméni. 16. Megátkozta... , hogy szót is vett be a bárkába. (Petőfi: Kutyakaparó). 18. Fosztogató fegyversereg. 19. A Pál utcai fiúk c. regény egyik alakja. 21. Csikók. 24. Város Egyiptomban (első kockában kettős betű). 25. ... dőlődés. Rozsdásodás. 26. Szójárulékok. 28. SKE. 29. Japán táncosnő. 31. Köszönés. 33. A végén remegni. 34. Nem főállású tanár igazéje. 36. Hátra menetbe kapcsol. 37. Gallium. 38. Régi súlymérték. 39. Gyakori magyar családnév. 40. Fedd. 41. Bizakodik valamiben. 43. Meglel. 45. Cápá közepel. 47. A többi közül kiválogat. 49. Szórakozásra használt, kisebb hajó (kiejtés szerint). 50. Kén, kalcium. 52. Község a ráckevei járásban. 53. London része. 54. Régi katonai rántottleves. 56. Elég latinul. 58. Kedves állat. 59. Ropogós cseresznye (népdal). 61. ZZAS. 63. Lengyel magnetofon márká. 64. Nikkel-krom-vas ötvözet. 66. Élőlényekkel foglalkozó tudományok összessége. 69. NDK gépkocsimárka.

Függőleges: 1. Szőlő gyökerén elősködő rovar. 2. Négylábú. 3. Zola-regény. 4. A dűr-skála ötödik hangja. 5. Két és 1. 6. Beat zenekar egyik tagja. 7. Betű kiejtve. 8. Nátrium. 9. Hiú

betűi. 10. Európai nép (utolsó kockában kettős betű). 11. Komor, bánatos (ékezetfelesleg). 12. Haszna, szükségessége. 13. Az idézet második sora. 17. Buzdít. 20. Svéd város (vagy „a”). 22. Létezik. 23. Bebecsajtást kéri jel. 27. Koffeintartalmú ital. 30. Albán pénz (dupla névelővel). 31. Versenyző. 32. Ahol járunk. 35. Horgászszínes. 40. Az 1703-as szabadságharc vezetője (keresztneve kezdőbetűjével). 42. Földre helyez. 43. Ellenőrzés. 44. Férfi becenév. 46. A rádium felfedezője (keresztneve kezdőbetűjével az elején). 48. Fűves, virágos terület. 51. Francia kártyaszín, névelővel. 55. Makrélá darab. 57. Mond valamit. 58. Hab... , édes sütemény. 60. Adó betűi keverve. 62. Gyerünk, menjünk — idegen szóval. 65. Máltai és magyar autók jelzése. 66. Bódé egyneműi. 67. Gimnázium elejel 68. Egyforma betűk.

Beküldendő a vízszintes 1. és függőleges 13. sorok helyes megfejtései a szerkesztőség címére 1980. augusztus 10-ig. A helyes megfejtők között jutalomkönyveket sorsolunk ki.

Az előző számbanban közölt rejtvény helyes megfejtése: „Jövőbe lát, s megszerkeszti magában, mint ti majd kint, a harmóniát.” Könyvjutalmat nyert: Szőke Beáta, Pécs. Egyetem u. 4. sz. Gyenis László, Pécs, Athinai u. 2/a. Készítette: Biczó Dezső.

SPORT • SPORT • SPORT

Vállalatunk „Komarov” lövész klubja az idei évben is megrendezte a szocialista brigádok lövészversenyét 1980. július 2–11 között. A vállalat 27 működő szocialista brigádjából 14 jelezte részvételi szándékát, összesen 128 fő nevezésével. Ez a nevezési létszám igen kedvező volt, hiszen évek óta növekedést mutat az érdeklődők száma. Ugyanezt viszont már nem írhatjuk le a ténylegesen versenyzett létszámról. A 128 bejelentett brigádtagnál összesen ez évben sajnos „csak” 70 fő jelent meg a versenyre. (Itt kell megemlíteni azt a tényt, hogy az 1979-re kiírt versenyek elmaradásának csökkentő szerepe lett ez évre. A tavalyi versenyt objektív ok miatt — lövész ellátatlanság — kellett elhalasztani.) A kiírt versenyszám egységes volt férfiak és nők részére.

„TOZ” kispuskával fekvő, szabadkézből 20 értékelő lövés leadása, 50 méterre 4/b lólapra. Az értékelés megtörtént és ennek alapján a helyezések öt brigád között oszlanak meg.

Díjazás:
Férfi csapat: 1. dr. Münnich Ferenc 366, 2. Latinka Sándor

361, 3. Bolyoi János 358.
Női csapat: 1. „TABAK” 262, 2. Latinka Sándor 121, 3. Május 1. 119.

Egyéni: 1. König Nándor 161, 2. Takács Sándor 161, 3. Budai Béla 148.

1. Morscher Ferencné 150, 2. Pauli Nándorné 63, Nagy Lászlóné 59.

(König Nándor=2/10, 8/9; Takács Sándor=2/10, 6/9.)

Az első helyezéseket elért brigádok vandorkupát és oklevelet, valamint az egyéni versenyzők vásárlási utalványt és oklevelet vehetnek át az MHSZ által tartandó értékelő gyűlésen. (A rövid értekezletre a meghívókat eljuttatjuk a brigádoknak.)

Egy dicső mondat erejéig említést érdemelnek azok a brigádok, amelyek évek óta részt vesznek a versenyeken és saját nevezésüket is komolyan veszik: A műszaki osztály brigádjai, a Latinka Sándor, Lendület, a dr. Münnich Ferenc és a Tabak szocialista brigádok. A jövő versenyekre még aktívabb részvételt és jó lövészetet kíván a verseny felelőse

Takács Sándor

Vendégünk volt:

Arno Haslberger Linzből

Az elmúlt évhez hasonlóan az idén is a Pécsi Dohánygyár fogadta az AISEC nemzetközi gazdasági-szociológiai diák-szervezet által hazánkba meghívott csoport egy tagját, Arno Haslbergert, aki az ausztriai Linzből végzi egyetemi tanulmányait, a Johannes Kepler Egyetem üzemgazdaságtan-szociológia szakán.

Megkérdeztem Arno Haslbergert, hogy mit vár, mi a célja, mit szeretne látni, tanulni a Pécsi Dohánygyárban?

— Mivel a két szaktárgy, amivel otthon foglalkozom, az üzemgazdaságtan és a szociológia, és ezek közül elsősorban mindig a szociológia érdekelt. A dohánygyári dolgozók, tehát a gyár emberi adottságai foglalkoztatnak, valamint a kulturális lehetőségek, iskolázottsági körülmények, a munkahelyi képzés módját szeretném megismerni.

— Mivel foglalkozik szabad idejében otthon és mit csinál Pécsen, ha a munkaidejének vége?

— Otthon Linzből, amennyiben van egy kis időm, — nagyon szívesen olvasok, nagyon szeretem a zenét, sokat járunk koncertekre a barátaimmal. Itt Magyarországon is sokat olvasok, egy kollégájuk a dohánygyárból elvitt egy könyvtárhoz, ahol nagyon értékes könyveket kaptam. Ezekből megismerhetem az Önök történelmét, a magyar nép szokásait, s részletes leírás talál a magyar föld nevezetességéről.

— Igen, a nyelvi nehézség mindig fennáll, ha valaki nem beszéli az illető ország nyelvét, én pedig nem ismertem az Önökét, mikor idejöttem. Egy hete vagyok itt, s már pár szót beszéllek magyarul, azokat a fontosabb kifejezéseket, ami az udvariassághoz kell, már ismerem. Legfőbb célom azonban az, hogy minél többet tudjak beszélni magyarul, mire a 6 hetnek vége lesz. Minden nap jegyzetek, kiírom az ismeretlen szavakat a szótárból, s igyekszem is megtanulni.

— Arra a kérdésre, hogy milyenek az első benyomásai munkahelyéről, környezetéről és általában a magyar életviteléről, azt válaszolta, hogy nagyon tetszik neki itt és a magyar vendéglátáshoz hasonló barátságos fogadtatással még sehol sem találkozott.

Mi pedig, a terosztályi dolgozóik igyekszünk minél változatosabbá, színesebbé tenni itt-tartózkodását, segíteni abban, hogy megismerje a gyár életét, munkáját és dolgozóit.

Barta Mária

FOTÓSOROK

Kirándulni voltunk!

A Vörösmarty szocialista brigád — vállalásához hiven — június 28-án Székesfehérvárra látogatott.

Tervünkben szerepelt egy üzemi látogatás a Videoton gyárban, de ez sajnos nem valósulhatott meg, mert ott is szabad szombat volt. Ezért a gyárat csak kívülről láthattuk, nagyon szép zöld környezetben van.

A brigád névadójának tiszteletére és születésének 180. évfordulója alkalmából felkerestük a Vörösmarty téren a költő szobrát, mely fehér márvány talapzaton álló bronzból készült szobor. Tisztelettel

adóztunk a Szózat költőjének. Ezután megcsodáltuk a több mint 1000 éves várost. Gyönyörködöttünk műemlékeiben, melyek megőrizték a múlt hagyományait. Elgondolkodva nézegettük az István király által építtetett bazilika maradványait, csodálatos alaprajzát.

Megnéztük az István király Múzeumot és a sok régészeti anyagon keresztül kísérhetjük figyelemmel évezredek történelmünk fokozatait. A múzeumi tárgyak között nagyon sok a régi fegyver, mely azt tükrözi, hogy a béke ritka jelenség volt történelmünk folyamán.

Jártunk a Csók István Kép-

tárban is. Megnéztük a Bundenz-ház szép alajfestményeit, melynek legszebb és egyben legértékesebb darabja a „A Római Colosseum”-ról készült kép. Bementünk a Székesegyházba is, amelyet IV. Béla építtetett.

Végezetül a legérdekesebb látnivalónk a Bory-vár volt. Bory Jenő építész, szobrász, negyven négy évet építette. Középkorias tornyaival, bástyáival, arkádjaival egy letűnt kort jelképez. Elmondhatjuk, hogy a szorgalomnak, a kitartásnak, a művészet sokféleségének ilyen magas szintű megmintázásával, az érzelmek kinyilvánításával, a képekkel és a szobrok keretével, életében alig találkozhatunk az ember.

Jártuk a várost és sok fényképfelvételt készítettünk. Itt szeretném megemlíteni, hogy Székesfehérvár nemcsak a múltjára lehet büszke. A modern épületek és a műemlékek jól

illeszkednek egymáshoz. A modern építészeti alkotások közül kiemelhető a város központjában lévő Skála Áruház, melynek homlokzata alumínium lemezkompozícióval van borítva. Az áruház első emeletén étterem is van, ahol a brigádtagok és családtagjaik elfogyasztják a nagyon finom edebet.

Egy rövid nap kevés arra, hogy egy várost megismerjünk, mégis elmondhatjuk, sok-sok élménnyel gazdagabbak lettünk.

Szűcs József

PÉCSI DOHÁNYGYÁR

A Pécsi Dohánygyár dolgozóinak lapja
Szerkesztőbizottság
Felelős szerkesztő: Várhegyi József
Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly

Pécsi Szikra Nyomda
7630 Pécs, Engel János u. 8.
F. v.: Szendrői György